

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2011127093 և 2011132832 որոշումներն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<<23>> 05.2020թ. 7-13 - 5847

ք.Երևան

ՀՀ ոստիկանության ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Էդուարդ Օհանջանյանի թիվ ՄԴ/33259-20 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Ամառանոցային 2 տարածքի 39 տան բնակիչ Էդուարդ Օհանջանյանը դիմումով խնդրել է վերանայել Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2011127093 և 2011132832 որոշումները և հնարավորություն ընձեռել վճարելու դրանցով նշանակված միայն մեկով նշանակված տուգանքի գումարը՝ նշելով, որ գտնվում է սոցիալապես ծանր վիճակում:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտերը վերանայելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները:

ՀՀ կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը սահմանելու մասին>> թիվ 955-Ն որոշման 80-րդ կետի համաձայն՝ տրանսպորտային միջոցը տեղակայել թույլատրվում է երթևեկելի մասի **եզրին զուգահեռ մեկ շարքով**՝ բացառությամբ այն տեղերի /երթևեկելի մասի տեղային լայնացում/, որտեղ գծանշմամբ թույլատրված են տրանսպորտային միջոցների դասավորման այլ ձևեր:

Թիվ 2011132832 որոշումով ամրագրված իրավախախտման PIN անհատական ծածկագրի տակ զետեղված տեսանյութի դրվագային ուսումնասիրությունն ակնհայտ է դարձնում այն փաստը, որ դիմումատուին պարկանող տրանսպորտային միջոցը 28.04.2020թ. ժամը 10³⁷-ին կանգառ է կատարել Երևան քաղաքի Կոմիտաս-Տիգրանյան փողոցների խաչմերուկի հատվածում երկրորդ շարքով՝ 10:36:20 վայրկյանից մինչև 10:37:38 վայրկյանը, որի տևողությունն է 78 վայրկյան, իսկ վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 124-րդ հոդվածի 21-րդ և 25-րդ մասերով նախատեսված արարքը նվազ նշանակություն ունեցող գնահատելու համար, ըստ նույն հոդվածի 39-րդ մասի տառացի մեկնաբանության, ոչ թե իրավախախտման փաստն արտացոլող տեսանյութի տևողությունը, այլ վարչական իրավախախտման տևողությունը չպետք է գերազանցի 1 րոպեն, հետևաբար առկա չէ իրավական որևէ հիմք դիմումատուի արարքը նվազ նշանակություն ունեցող գնահատելու համար:

Ինչ վերաբերվում է թիվ 2011127093 որոշմանը, ապա ՀՀ կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը սահմանելու մասին>> թիվ 955-Ն որոշման համաձայն՝ 3.27 «Կանգառն արգելվում է» ճամապարհային նշանն արգելվում է տրանսպորտային միջոցների կանգառն ու կայանումը:

Վարչական վարույթի ընթացքում հիմնավորվել է, որ դիմումատուին պարկանոց տրանսպորտային միջոցը Երևան քաղաքի Վաղարշյան-Խաչատրյան փողոցների խաչմերուկի հատվածում 26.04.2020թ. ժամը 10⁵⁹-ին կանգառ է կատարել 3.27' <<Կանգառն արգելվում է>> ճանապարհային նշանի ազդման գոտում՝ խախտելով ճանապարհային երթևեկության կանոնները: Նշանի առկայությունը փաստում է նաև տեսանյութը:

Այսպիսով, դիմումատուի գործողություններում առկա է մեղքը, իսկ մեղքը դա անձի հոգեկան վերաբերմունքն է իր կատարած արարքին և դրան հաջորդող հետևանքին, որը կարող է դրսևորվել ինչպես **դիտավորությամբ**, այնպես էլ **անզգուշությամբ**, ինչի պարագայում Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ << օրենսգրքի իմաստով որևէ նշանակություն չունի, թե կոնկրետ արարքը վարորդը կատարում է այն պարճառով, որ հստակ գիտակցում է, որ դա խախտում է և դիտավորությամբ կատարում, թե այն պարճառով, որ վարորդը գիտակցում է, որ այդ արարքը արգելված է օրենքով, սակայն ինքնավստահորեն հույս է ունեցել, որ դրա հետևանքները վրա չեն հասնի և թե այն պարճառով, որ վարորդը չի գիտակցել իր գործողության հակաիրավական բնույթը, սակայն կարող էր և պարտավոր էր գիտակցել այն (ՎԻՎՕ՝ հոդված 11)'՝ զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմ:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ << օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ուրնճգվող հակաիրավական, մեղավոր (**դիտավորյալ կամ անզգուշ**)՝ այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, հետևաբար ակնհայտ է, որ անկախ անձի կողմից մեղքի ձևի դրսևորումից (իրավախախտում թույլ տվող անձը) նշված օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի դիսպոզիցիայով նկարագրված արարք կատարած անձը պետք է ենթարկվի վարչական պատասխանատվության Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ << օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի սանկցիայի շրջանակներում:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի խնդրանքին՝ միայն մեկով նշանակված տուգանքի գումարի վճարման վերաբերյալ, ապա յան բավարարել հնարավոր չէ, քանի որ Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ << օրենսգրքի 35-րդ հոդվածով նախատեսված է, որ մեկ անձի կողմից երկու կամ ավելի վարչական իրավախախտումներ կատարելու դեպքում վարչական տույժը նշանակվում է յուրաքանչյուր իրավախախտման համար **առանձին-առանձին**, հետևաբար դրանք ենթակա են կատարման առանձին-առանձին:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով <<Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ>> << օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 2011127093 և 2011132832 որոշումները թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել << վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Էդուարդ Օհանջանյանին:

Ե. Կարապետյան